

2000-2000	תקופת המחקל:	821-0069-00	קוד מחקל:
		שם המחקל:	
		EFFECTS OF IRRIGATION WITH RECLAIMED WASTEWATER ON SOIL WATER DISTRIBUTION.	
		חוקר הראשי: דר' אוריה שניי מוסד: הפקולטה לחקלאות, רחובות	
		חוקרם: פרופ' יונה חנן, מר חורחה טרציצקי, דר' עמנואל להב, גברת ענת לוינגרט שותפים:	

המציה

בחלקות רבות המושקאות בקולחין מדווח על אופי פיזור מים ייחודי. התופעה מחייבת בעיקר בפיזור מוגבל של המים על פני השטח, ויצירת קווטר הרטבה קטן. השני באופי התפשטות המים בקרקע כתוצאה מהמעבר להשקיה בקולחין, גורם להשקיה פחות יעילה ביחס להשקיה במים שפיריס, וכתוצאה לכך לבזבוז מים. בנוסף, גורם השימוש בכמותות גדולות יותר של מים, להגדלת פוטנציאל הזיהום של מי התהום. מטרות העבודה הן: א. אימונות ובדיקה כמותית של התופעה בשדות בהם נמצאה; ב. בדיקה של שכיחות התופעה באזורי נספיס בארץ המושקים בקולחין; ג. חיקוי, איפיון התופעה במעבדה, זיהוי מקורה והגדרת מנגנוןים. אימונות התוצאה נעשו ע"י: שאלון למדריכים, בדיקות שדה בחלקות ובדיקות ויזואליות. אימונות התופעה במעבדה נעשו ע"י: השוואת פיזור המים (קולחין ושפיריס) בחלונות זוכיות; השוואת קווטרי הרטבה באזור הרומי והמוליכות הידראולית בשלוש קרקעות בעלות הרכב מכני שונה (קולחין לעומת שפיריס). נמצא שהטופעה אכן מתרכשת, ניתן לצפות בה בשדה ולבצע סימולציה מהירה שלה בתנאי מעבדה. בשלוש הקרקעות שנבדקו התקבלו קווטרים קטנים בהשקיה בקולחין בהשווואה לשפיריס. נראה בבירור שמי הקולחין מתנהגים בקרקע בצורה שונה. הבנת המנגנוןים הגורמים לתופעה מאפשר לגבעש המלצות הקשורות לטיהור קולחין או לסינון ע"י הרחקת גורמי התופעה מן המים.

רקע:

מشك המים בישראל נמצא בשנים האחרונות בגירעון חמור. מאגר המים העיקרי, הכנרת, נמצא במאזן מים שלילי, וקיים חשש כי ירידה נוספת במפלס תגרום, בנוסף למחסור במים, גם להמלחת האגם. גם מאגרי התהום המרכזיים, המספקים כ-60% מהצרכים: אקוופר החוף ואקוופר ההר, סובלים מבעיות של המלחה (הנגרמת בעיקר בשל שאיבת יתר) ומזיהומי אנטרופוגניים. הבעיה מחריפה עוד יותר לאור העובדה שתצרוכת המים בישראל עולה בהתמדה, בעיקר בשל קצב גידול האוכלוסייה המהיר והעליה ברמת החיים. ניתן לחלק את הבעיות המוצעים לשני סוגים:

האחד הוא הגדלת כמות המים הזמינים, באמצעות התפלת מי-ים, התפלת מים מליחים או יבוא מים מטורקיה.

סוג הפתרונות השני מדובר על ייעול מشك המים. במסגרת זו נעשים מספר צעדים כגון: הגברת המודעות לחסכו במים ברגע הפרט, קביעת ערך לכלבי וצמצום הסובסידיות על המים, השבת מי שיטפונות, ו שימוש במים קולחיים בחקלאות.

הגורם החקלאי צריך כיום כ-50% משה"כ צריית המים בארץ. נראה כי בעקבות מצב מشك המים, המגמה של מעבר להשקיה גידוליםiami במי קולחיים תלך ותתחזק עם הזמן, והחקלאות בארץ תהיה תליה יותר ויותר במים אלו.

בחלקות רבות המושקותymi קולחיים, מדוחים חקלאים, מדרכיים וחוקרים על אופי פיזור מים ייחודי. התופעה מתבטאת בעיקר בפייזור מוגבל של המים על פני השטח, ויצירת קוטר הרטבה קטן. השינוי באופי התפשטות המים בקרקע כתוצאה ממעבר להשקיה בקולחיים, גורם להשקיה קרקע פחות עיליה ביחס להשקיה במים שפירים, וכ吐וצה מכך לבזבוז מים יקרים. בנוסף, גורם השימוש בכמויות גדולות יותר של מים להשקיה, להגדלת פוטנציאל הזיהום של מי התהום.

מטרות העובודה בשלב הראשון הן: א. אימות ובדיקה כמותית של התופעה בשדות בהם נמצא; ב. בדיקה של שכיחות התופעה בשדות ובאזורים נוספים בארץ המושקים בקולחיים. בשלב השני ננסה לחקות את התופעה במעבדה, לאfine אותה, לזהות את מקורה ולהגדיר את המנגנונים הגורמים לפיזור הייחודי של המים.

1. אימות התופעה בשדה

אימות התופעה בשדה נעשה במספר דרכי :

- שאלון שחולק למדריכי אגף שירות שדה, שה"מ משרד החקלאות ופיתוח הכפר.
- בדיקות שנעשו במתע הבנות של קיבוץ געתון
- בדיקות ויזואליות שנעשו בחוות ניסויים בעכו
- בנוסף לכך, התייחסנו לארגוני "ביוטופ", שפורסמה על ידי איציק צמח ב- 1992, ובמסגרתה נצפתה התופעה.

א. שאלון לחקלאים

בשאלון שחולק במספר מדריכי שירות שדה, הם נתקשו לנסות ולזהות האם קיימת תופעה של שינוי בפייזור המים, מבנה שונה בקרקע וקוטרי הרטבה קטנים, בחלוקת בהן הם עובדים, ומושקות במים קולחיים. (השאלון המלא ראה נספח).

להלן התוצאות :

<u>תוצאות</u>	<u>סוג הקרקע</u>	<u>המקום</u>
זיהתה תופעה של שטח אзор רווי קטן.	חרסית	בנייה בניר עציון
זיהתה תופעה של שטח אзор רווי קטן.	חרסית	בנייה בעין כרמל
זיהתה תופעה של אזור רוויי קטן, והתמצאות קרקע מתחת לטפטפת	אלוביום	קרקעות בגליל המערבי
זיהתה תופעה של שטח אзор רוויי קטן, והיווצרות תלכידים בקרקע.	לס	כרם בבקעת ערד

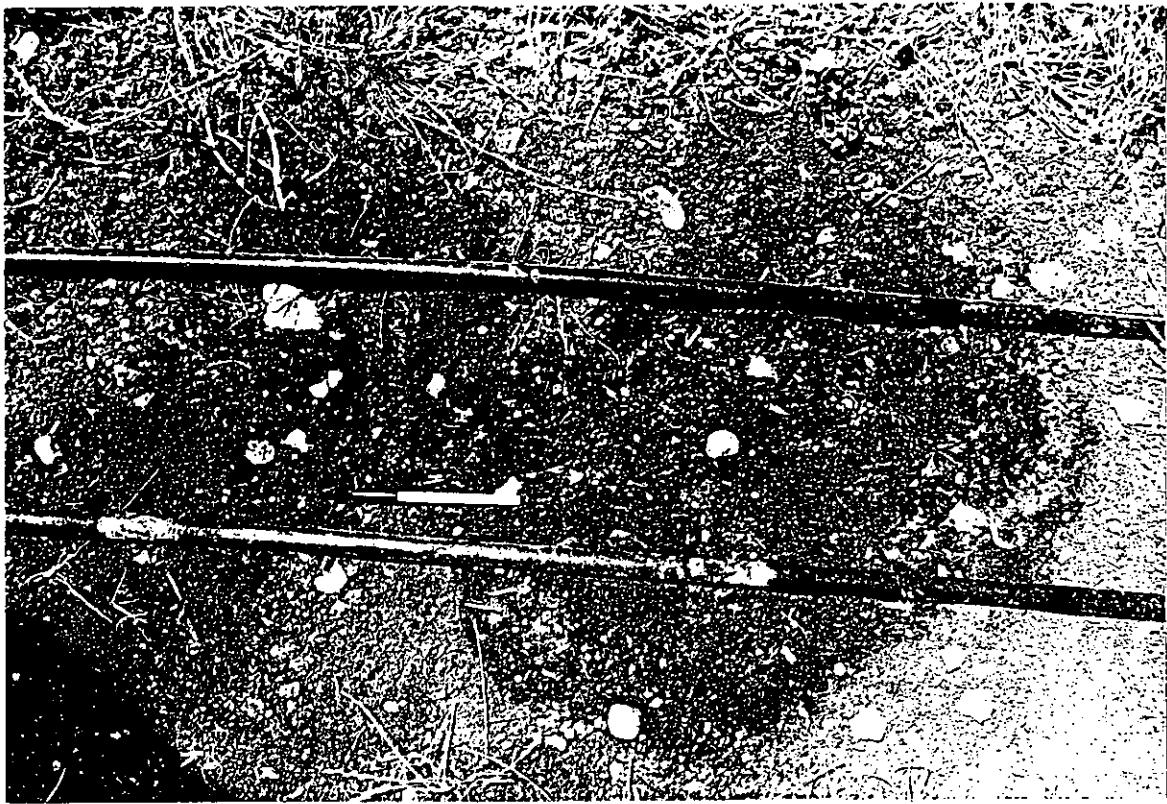
* התוצאות באזורי זה היו הבסיס להכנות הצעת המחקר.

יש לציין כי במרבית המקדים לא קיימות בסמיכות חלקות מושקות במים שפירים ובמי קולחיים. עובדה זו מקשה על ההשוואה הויזואלית.

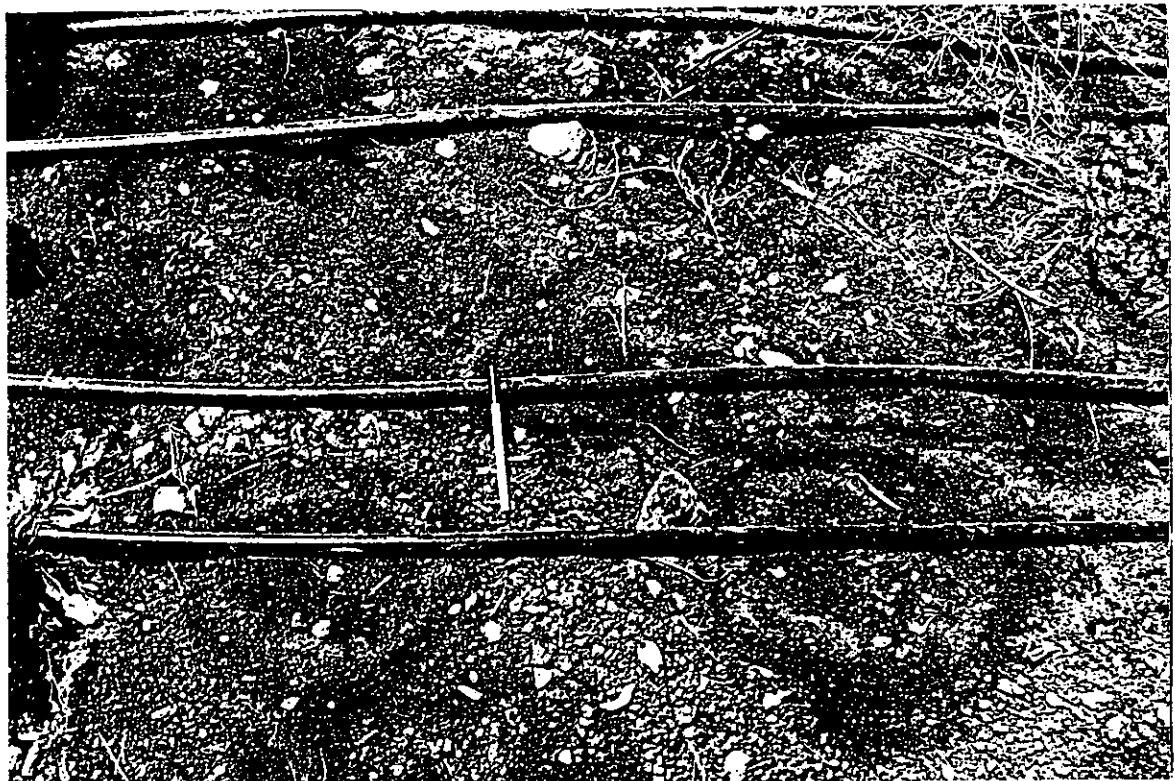
ב. בדיקות שנעשו במתע של קיבוץ געתון

ב يول 2000, ערכנו במתע של קיבוץ געתון תצפיות ויזואליות. המתע מושקה בחלוקת בקולחיים ובחלקו בשפירים.

בתמונה 1,2 ניתן לראות את ההבדל בין אופן ההרטבה בקולחיים ובשפירים. מסביב לטפטפות המשקות בשפירים ניתן לראות שטח רוויי גדול, לעומת העדר או שטח קטן בהשקייה בקולחיים.

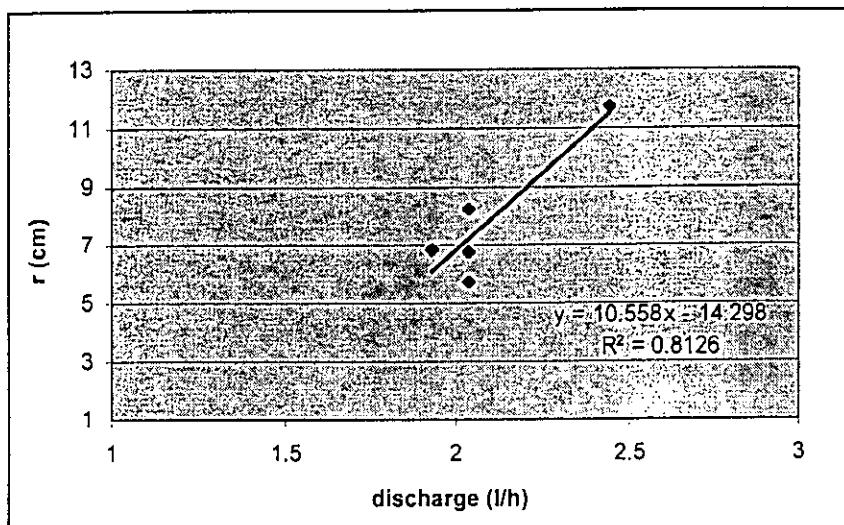
תמונה מספר 1 : השקיה במים שפירים במטע הבנות של קיבוץ געתון. יולי 2000

תמונה מספר 2 : השקיה בקולחים במטע הבנות של קיבוץ געתון. יולי 2000

בנובמבר 2000 שוב ערכנו במטע של קיבוץ געתון תכפיות ויזואליות ומדידות. המטע מושקה בחלוקת בקולחים ובחלוקת בשפירים.

תוצאות המדידות מראות כי בהשקייה במים שפירים, נתקבלו قطرים של האзор הרומי העולים עם ספיקת הטפטפת, כפי שנitinן לראות בציור מס' 1.
ב להשקייה בקולחים לעומת זאת, לא נוצר אзор רומי כלל, כנוכח מהDIRה מידית של המים לקרקע.

ציור מס' 1 : רדיוס האзор הרומי כתלות בספיקת הטפטפת.

בבדיקות הוויזואליות שנערכו (תמונה 3,4) ניתן לראות כי התופעה חזקה על עצמה, ובסביב הטפטפת המשקה במים שפירים (תמונה 3) נוצרה שלולית גדולה, בעוד שבסביב הטפטפת המשקה במים קולחים, לא נוצרה שלולית כלל, (תמונה 4).

ג. צילומים מוחות הניסיונות בעכו

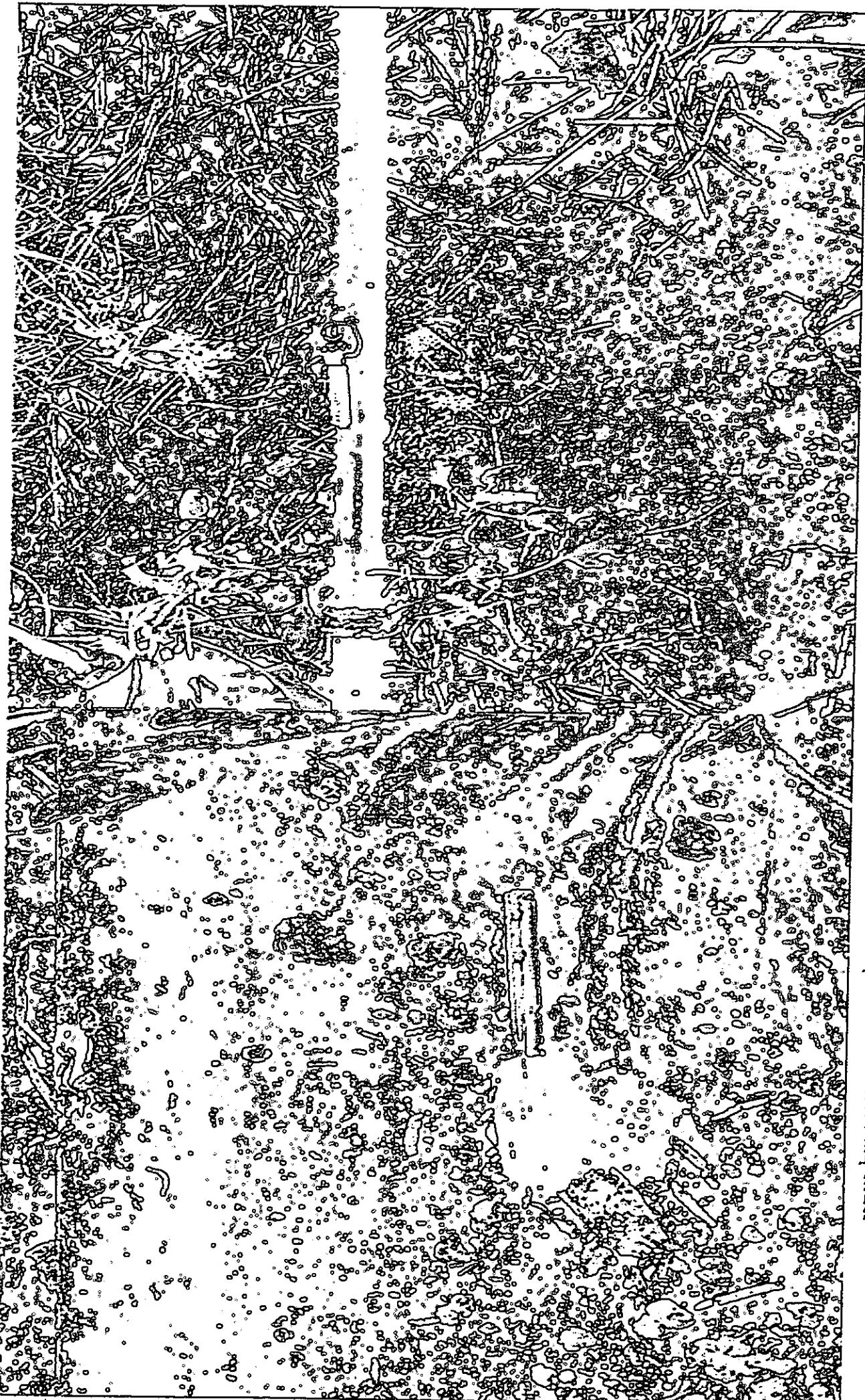
התופעה של שינוי בדפוסי ההרטבה בהשקייה בקולחים נפתחה גם בחוות הניסיונות בעכו בניסוי (פרופ' אבי שביב וחובריו) בו נבדקה השקייה בקולחים ובמים שפירים, בליזימטרים כפי שנitinן לראות (תמונה 5,6)
השלולית הנוצרת בהשקייה בשפירים,(תמונה 5) גדולה בהרבה מהשלולית הנוצרת (אם בכלל) בהשקייה בקולחים, (תמונה 6).

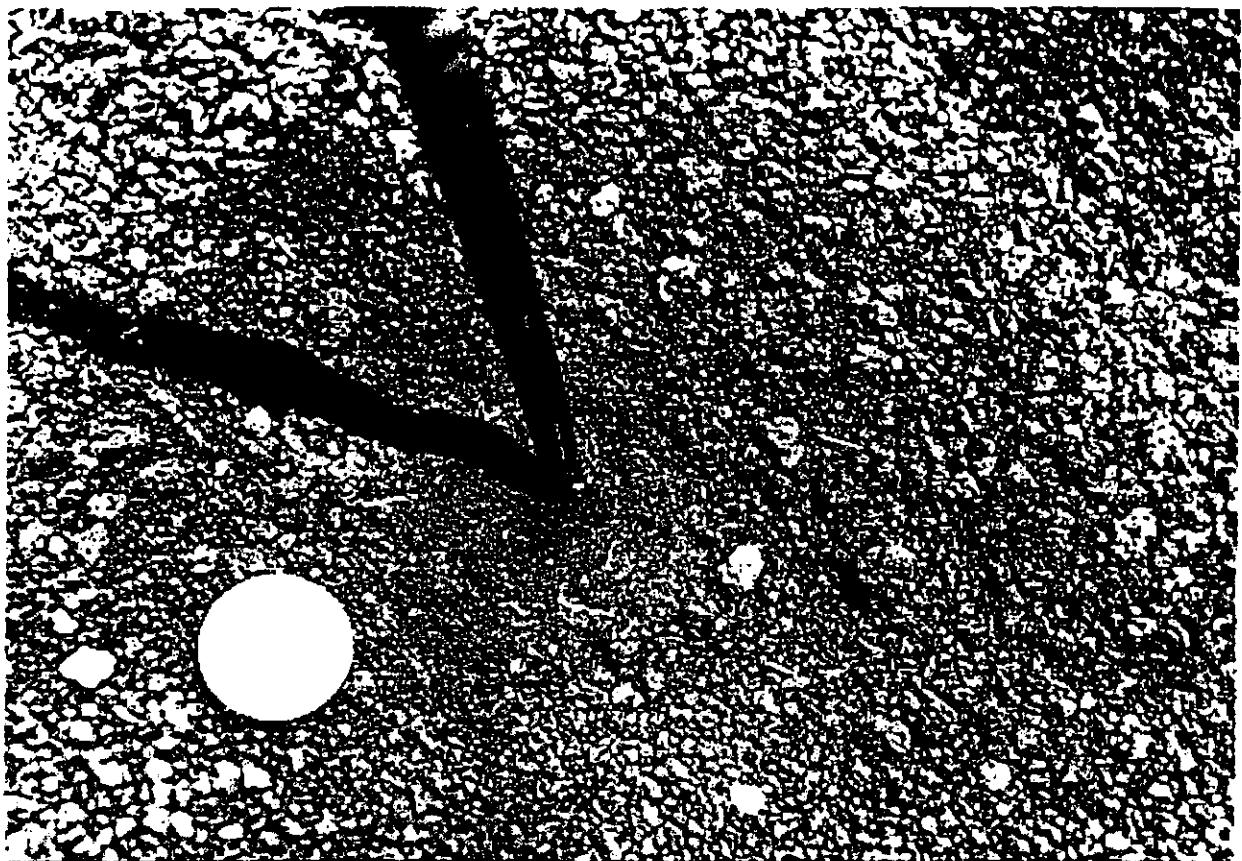
נובמבר 2000

המונה 4: השKir במים שעירום במתוך הבניה של אעהן.

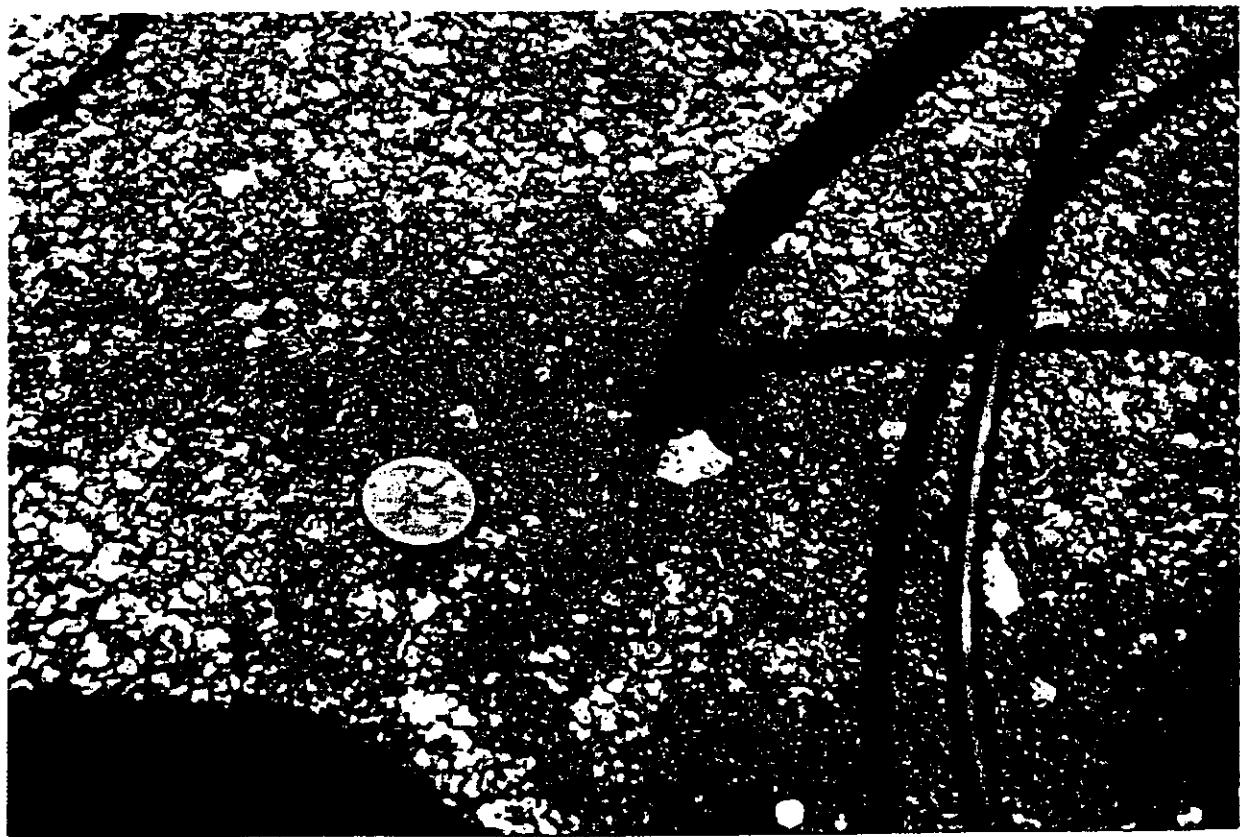
נובמבר 2000

המונה 3: השKir במים שעירום במתוך הבניה של אעהן.

תמונה מס' 5: השקיה במים שפירים בחות הניסיונות בעכו.

תמונה מס' 6: השקיה במי קולחים בחות הניסיונות בעכו.

ד. עבודת ביוטופ – בית הספר התיכון גליל מערבי

בשנת 1992 נעשתה עבודה בעיתוף בנושא: "השפעת ציפוי טפפות בהשקיהiami על מדדי גדרה ויבול בוננות" על ידי איציק צמתה, ובհנחיית ישען ארנון.

בעבודה נבדקה חלקת הבוננות של קיבוץ געתון, המושקית במילויים.

אחד הממצאים בעבודה, היה כי אצל ההרطבה המתקבל סביב הטפפות המשקה במילויים, שונה בצורה מהותית מבצל ההרטבה המתקבל מההשקה במים שפירים. בעוד במים השפירים מקבלים אצל הרטבה רחבה, במילויים התקבל אצל צר ואורך בצורת קוнос.

מבדיקה ויוזאלית בשטח ומדידות שנעשו בעבודה, נתקבלו שינויים בצורת פיזור המים בקרקע בהשקיה במילויים.

על סמך הנתונים הנ"ל, ניתן לציין כי התופעה נצפתה באזוריים שונים, בקרקעות שונות ובקורות מיילויים שונים.

2. אימות התופעה במעבדה

אימות התופעה במעבדה נעשה במספר ניסויים:

ניסוי מס' 1 : "חלונות"

מטרת הניסוי: לבדוק את פיזור המים בקרקע בהשקייה במים שפירים לעומת מים קולחיים.

תיאור הניסוי: קרקע אלוביאלית מקיבוץ געתון, לאחר ייבוש אויר וניפוי דרך נפה בעלת חורים של 2 מ"מ, נארזה באופן אחד בשני חלונות זכוכית בעלי נפח שווה של כ- 40 ליטר. החלון אחד הושקה במים קולחיים והשני בשפירים, בכמויות שוות. החלונות כוסו בכיסוי אטום לאור, על מנת למנוע היוצרות של אצות ולהקטין את האידיוי מהקרקע. בתום הליכי האינפלטרציה והרה-דיסטריבוציה נדגמה תכולת הרטיבות ב- 20 נקודות שונות לאורך ולרוחב החלון, בשתי חזרות, (בסה"כ 40 צגימות).

מציאות: קווים שווים רטיבות בפרוfil הקרקע המורטב מוצגים עבוריים השפירים (צ'יר 2) והקולחיים (צ'יר 3). ניתן לראות שפיזור המים בקרקע שונה בין קרקע מושקית שפירים לבין זו המושקית קולחיים. בולטים בעיקר ההבדלים בתחום החלון, בו תכולת הרטיבות בקרקע שהושקה בקולחיים (צ'יר 3) גבוהה ביחס לקרקע שהושקה במים שפירים (צ'יר 2).

תכולת הרטיבות בנקודות שונות בקרקע, בהשקייה במים קולחיים ושפירים

(מבוטא כאחוז רטיבות)

קולחיים

שפירים

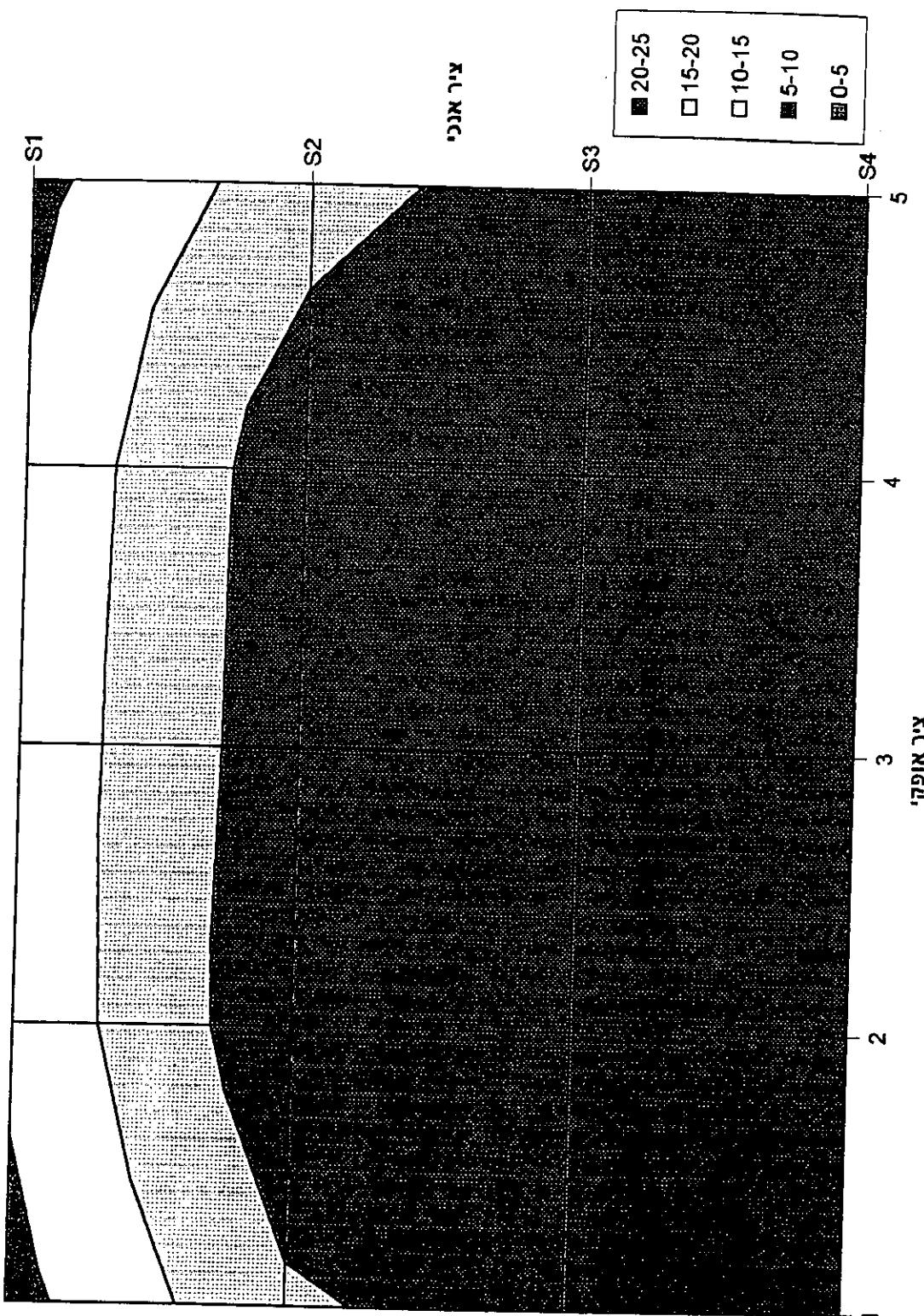
עליון

תחתיו

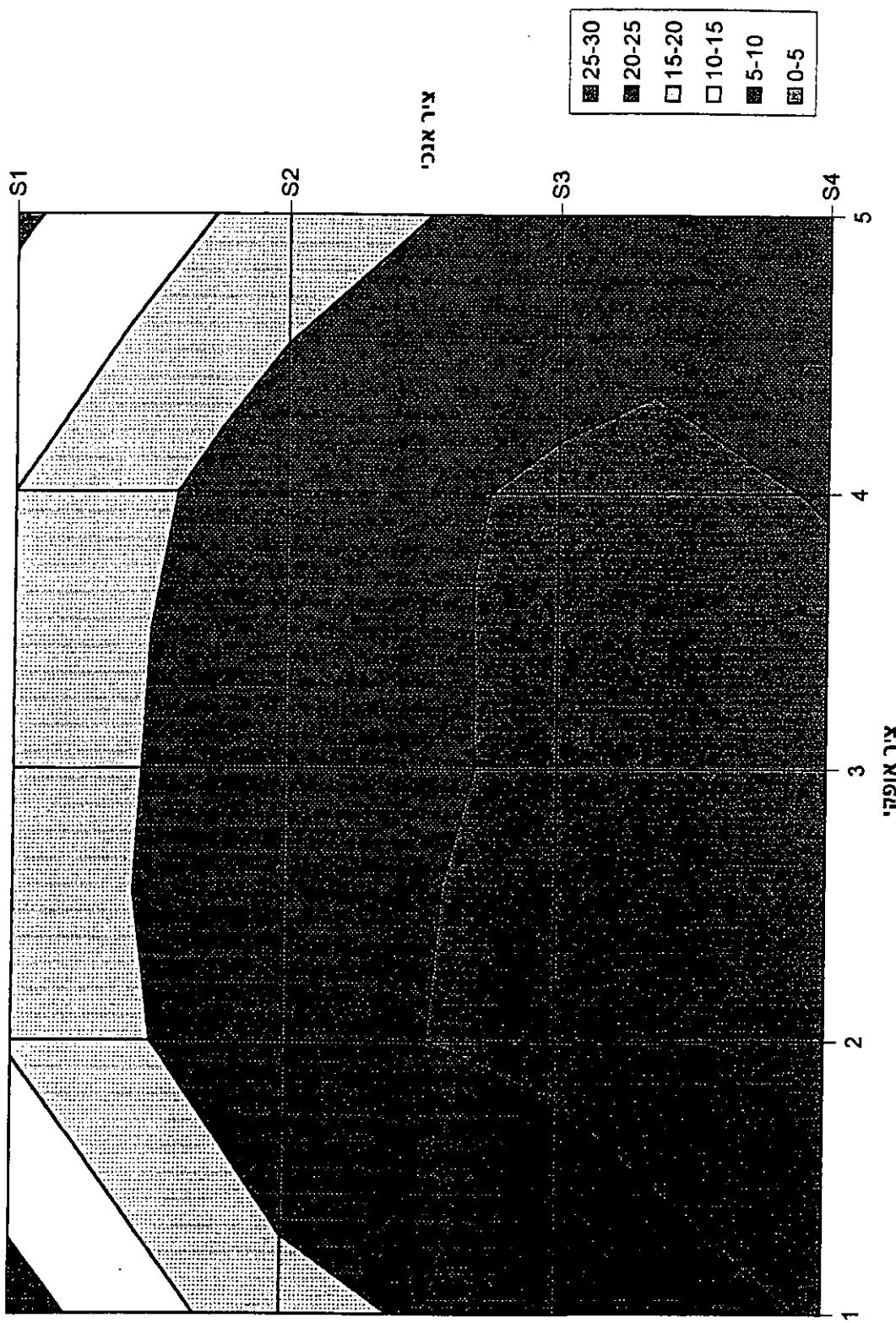
7.9	15.5	16.6	15.0	9.3
18.3	24.3	23.8	23.3	17.1
22.6	25.7	25.5	25.6	22.6
25.3	25.2	25.6	24.9	24.0

8.2	11.2	11.5	11.2	8.7
19.3	23.6	23.3	23.1	18.2
22.2	24.9	24.9	24.8	22.7
23.4	24.2	24.4	23.7	23.2

FIGURE 2: AGRICULTURAL LAND USE PATTERN IN THE KALYAN TALUK (MATERIALS AND METHODS)

איך מוגדרת תכולת הרוחנית כמשמעותי ביחס לקיימות (טבילה אחות רטיבורן)

ניסוי מס' 2 : קוטרי הרטבה

מטרות הניסוי:

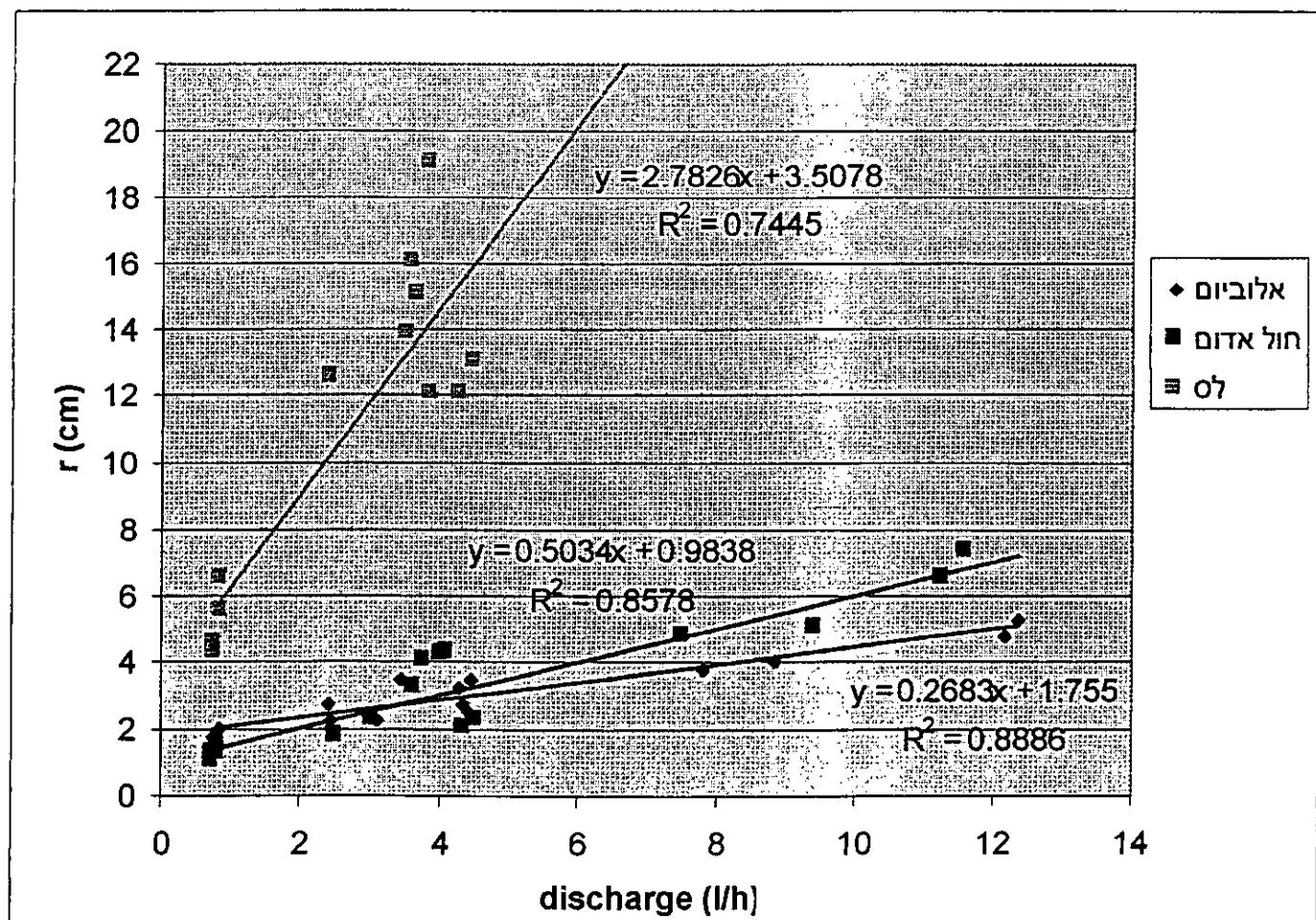
- השוואה בין קוטר ההרטבה של האזור הרווי (להלן קוטר ההרטבה) מתחת לטפטפת בשלוש קרקעיות שונות.
- השוואה בין קוטר הרטבה, והمولיכות הידראולית בקרקעיות המושקوتמים שפיריים ובמי קולחים.
- בחינת שינויים בקוטר ההרטבה כתלות בזמן בהשקייה בקולחים.

ניסוי 2. א : קוטר הרטבה בשלוש קרקעיות שונות

תיאור הניסוי: קוטר האזור הרווי מתחת לטפטפת נמדד לאחר 30 דקות טפטוף (הגיע לערך סופי) בקרקעיות אלוביום (מגל), לס (חצרים) וחול אדום (רחובות) בשתי חזרות.

תוצאות: קוטר ההרטבה כפונקציה של ספיקת הטפטפת, בקרקעיות השונות מוצג בציור 4. בכל הקרקעיות קוטר ההרטבה עולה עם הספיקה.

התקבלו הבזילים בין קוטרי ההרטבה של שלושת הקרקעיות. בלטו קוטרי ההרטבה הגדולים והשפיעו החזק בגרף קרקע הלס בהשוואה לחול אדום ואלוביום.

ציור 4 : השפעת הספיקה על רדיוס ההרטבה בקרקעיות לס אלוביום וחול אדום

ניסוי 2. ב : השוואת בין השקיה במים שפירים ובחולחים מבחינת קווטרי הרטבה

תיאור הניסוי : אותן הנקודות שהושקו במים שפירים בניסוי 2.א, העברו להשקה במילולחים. ערכי קווטרי הרטבה שהתקבלו, הושו עם אלו שהתקבלו בניסוי 2.א' (באותה ספיקת). קרקעות החול והאלוביום הושקו בטפטפת בעלת ספיקת של 3.6 ליטר/שעה.

קרקע הלס הושקה בספיקת של 1 ליטר/שעה (בקרקע לס, בספיקת של כ- 4 ליטר/שעה, במים שפירים מתקבלת שלולית החורגת מתחום המידה שלנו).

תוצאות:

קווטרי הרטבה ממוצעים בקרקעות השונות, בהשקה במים שפירים ובחולחים (ס"מ)

	אלוביאלית	לס	חול	חולחים	
3	3.5	8	5	6	6
7	5	14	12	6.5	8

ניתן לראות כי בקרקעות לס ואלוביום ההשקה בחולחים גרמה לירידה של כ- 50% בקוטר הרטבה. בחול לעומת זאת הירידה בקוטר היא קטנה יחסית.

ניסוי 2. ב : חישוב המolicות הידראולית בקרקע בהשקה בחולחים ובשפירים

תיאור הניסוי : חישוב המolicות הידראולית נעשה על בסיס המשוואה:

(Wooding, 1968, Shani et al., 1987)

$$q = \frac{Q}{\pi * r^2} \quad q = \frac{4 * K_s}{\alpha * \pi} * \frac{1}{r} + K_s \quad \text{כאשר :}$$

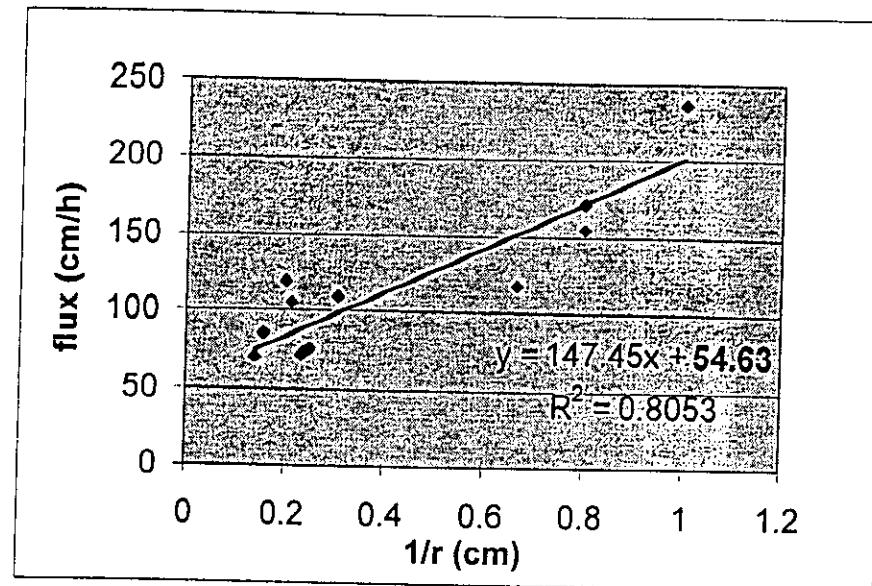
K_s - מolicות הידראולית ברוחייה (cm)

r - רדיוס הרטבה (cm)

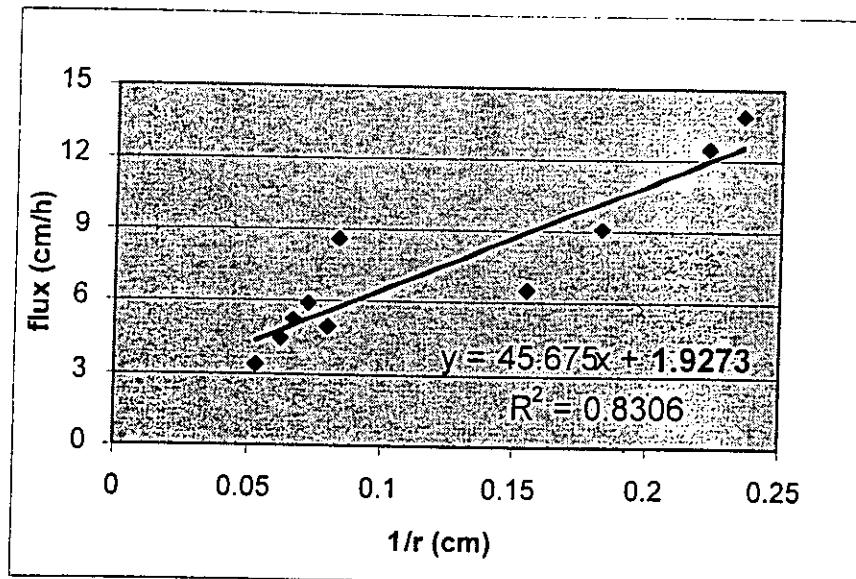
Q - ספיקת הטפטפת (l/h)

q - שטף (cm/h)

על ידי מדידה של קוטר הרטבה בספיקות שונות, חישוב של השטף מממדיות אלו והצבה שלו כפונקציה של z , חישבנו את הפרמטרים הידראולים K_s ו α .
להלן התוצאות:

ציור 5 : מוליכות הידראולית בקרקע חולית במים שפירים

ציור 6 : מוליכות הידראולית בקרקע לס במים שפירים

תוצאות הניסוי :

בקrkעות הלס והחול קיבלנו מוליכות הידראולית בתחום סביר לkrקעות הניל. בחול המוליכות ההידראולית ברויה היא בתחום 50-100 ס"מ/שעה. בניסוי הנוכחי קיבל ערך של 54.63 ס"מ/שעה. בלס המוליכות ברויה היא בתחום 5-1 ס"מ/שעה ובניסוי הנוכחי קיבל ערך של 1.93 ס"מ/שעה. בkrקע האלביאלית קיבלנו מוליכות גבוהה בהרבה, הנובעת כנראה מכך שמדדנו מוליכות בkrקע המכוללת נקבובים גדולים כתוצאה מבניה krקע. מאידך, בהשקייה במים קולחים לא ניתן היה למדוד מוליכות הידראולית כלל, בגלל קווטרי ההרטבה הקטנים.

ניסוי 2. ג: שינוי בקוטר הרטבה בהשכלה בקולחים עם הזמן

תיאור הניסוי: באותה מערכת כפי שתוארה בניסוי 2.א, הושקו הקרקעות למי קולחים בספריקה קבועה, במשך 16 ימים במרוחכים של 48 שעות, במנה קבועה של מים.

תוצאות הניסוי:

קוטר ההרטבה בהשקייה בקולחים (ס"מ) :

חול	לא	אלוביאלית	3
5	4.5	6.5	3
5.5	6	7	3
6	5.5	5	3
5.5	7	8	3
7	7.5	4.5	3
6.5	6	8	3
6	6	5.5	3
6	5.5	5	3
6	5	8	3

כפי שניתן לראות בשלוש הבעיות לא חל שינוי מהותי בקטרים עם הזמן. בפרק האוביאלית, החל במדידות הראשונות, לא נוצרה שלולית, וקוטר הרטבה שווה לקוטר פיזור המים של הטיפות. (תמונה 7) בכל שלושת הבעיות הקוטר הקטו יחסית מתקבל כבר במדידות הראשונות.

תופעה אחרת שניצפה היא היווצרות של עדשת מים על פני הקרקע החול מהמדידה השלישיית(96 שניות מתחילה הניסוי). תופעה זו בלטה בעיקר בקרקע החולית והאלוביאלית (תמונה 7,8). ניתן שתופעה זו מעידה על יצירת הידרוכזיות בקרקע. דבר שיבדק בהמשך העבודה.

דוו

השלב של אימיות התופעה במעבדה עדין בעיצומו, אך כבר עכשו ניתן לראות כי התופעה אכן מתרכשת. יתרה מזאת, ניתן לצפות בה בשדה וגם לבצע סימולציה מהירה שלה בתנאי מעבדה. עובדה זו תסייע למחקר המנגנון. בשלוש הקרים שנבדקו קיבלנו קטרים קתניים בהשקייה בקולחים בהשווה לשפירים. רואים בוורור כי מי קולחים מתנהגים בקרקע בצורה שונה. יתכן כי הנ吐נים שהתקבלו בניסוי 2.g מציבעים על כך שהתנהגות הקולחים נובעת מתכונותיהם ולא משינוי שחל בקרקע. עדין علينا לבדוק את התנהגות הקולחים בקרקע המשיקות שונות ואז נוכל להגיע לתוצאות יותר מוחלטות. בהמשך המחקר נפתח את הסימולציה המעבדתית של התופעה, ובבודד את החומר האורגני מהkolchim, מקרקעות המעבדה ומן הקרים בשדה. נאפיין את תכונותיו הכימיות פיזיקליות ואת יחס הגומלין שלו עם מרכיבי קרקע מינרלים. הבנת המנגנונים הגורמים לתופעה יאפשרו לגבות המלצות הקשורות לטיהור מי הקולחים או לסינון. המלצות אלה יאפשרו, כך אנו מקוימים, להרחק את וורמי התופעה מן המים כך שיאפשר שימוש חסכוני ויעיל בהם.

אַתָּה כָּל

עֲשֵׂה לְךָ כָּלֵב וְכָלֵב יִהְיֶה כָּלֵב

עֲשֵׂה לְךָ כָּלֵב וְכָלֵב יִהְיֶה כָּלֵב

נספח: שאלון למדריכי שירות שדה

להלן שאלון קצר המתייחס להשוואת פיזור מי השקייה שפיררים לעומת של מי קולחים.

מטרת הסקר היא לקבל תמונה מצב הקדמית של השווה דמיון באופן פיזור המים בקרקעות שונות בישראל, המושקות למי קולחים או במים שפיררים.

השאלון הוכן בעקבות תופעות שנצפו באזורי הגליל המערבי, אשר יש להן השלכות חשובות על משק ההשקיה בקולחים. תאור התופעות ניתן בצילומים בעמוד הבא ואנו מבקשים לדעתם, ובאילו תנאים וסוגי קרקע תוכל לזהות תופעות אלה, גם באזורי פעילותך.

להלן כמה מן המאפיינים של התופעה (ראה תמונות):

.1.

- קולחים - היוצרים ארגטמים בעלי יציבות נמוכה באזורי פני הקרקע המורטבים (מעין תלכידים המאפיינים "קן נמלים").

- שפיריסט - מיגוג (פיזור חלקיקים וקבלת פני קרקע חלקים) התלכידים באזורי הטפטפת.

.2.

- קולחים - שטח מורטב בקוטר קטן יחסית, המוגדר ע"י טבעת לבנה (מלח או חומרי דשן).

- שפיריסט - שטח מורטב בקוטר קטן גדול יותר (בהתאם לספיקת הטפטפת וסוג הקרקע - ראה גראף)

.3.

- קולחים - מהירות גבואה של העלמות המים מפני הקרקע.

- שפיריסט - יש איגום קל של המים על פני הקרקע.

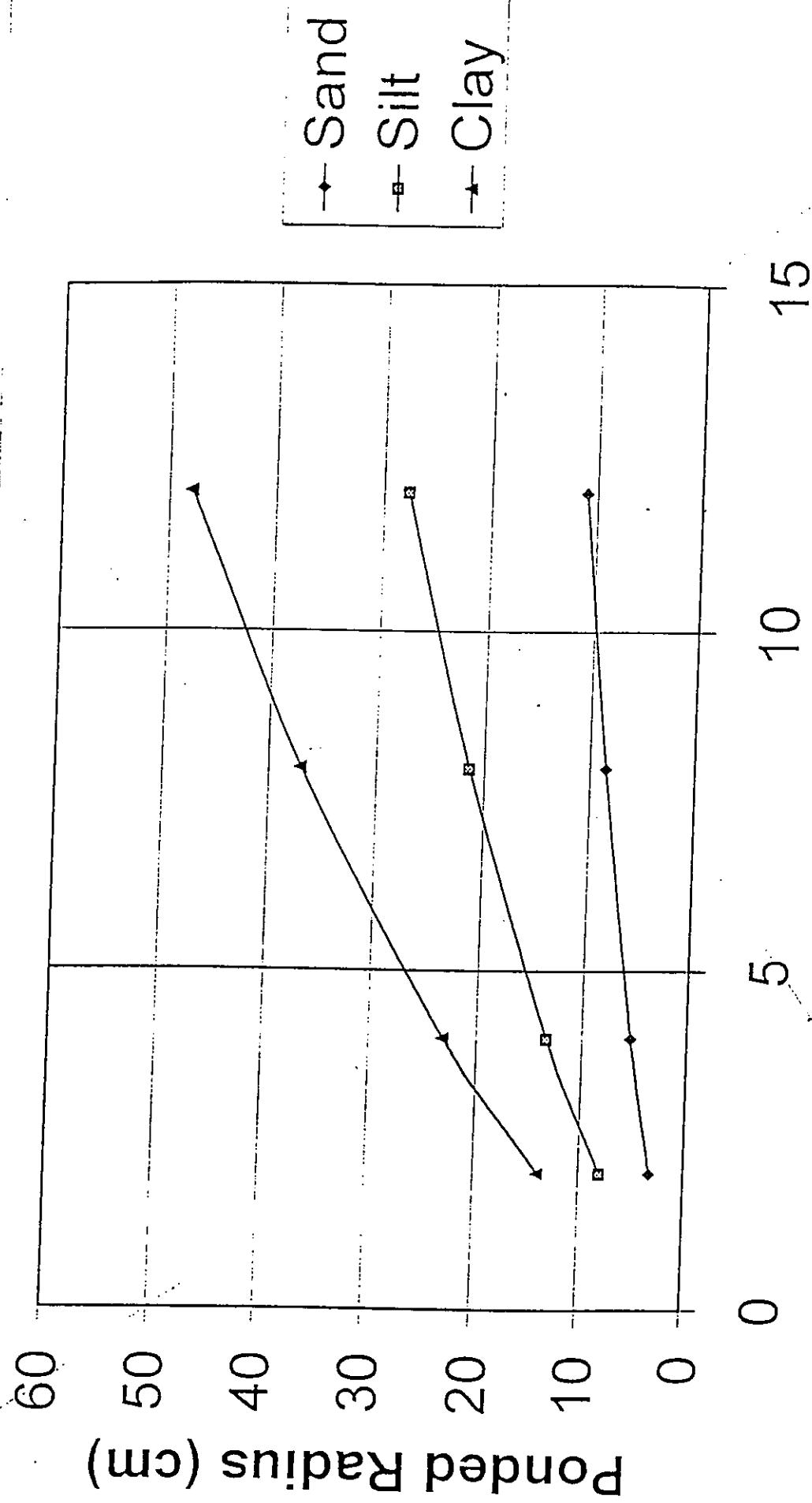
חומר עזר:

1. צילומים השוואתיים (קולחים/ שפיריסט) של התופעות שהוזכרו.

2. עוקם תלות רדיוס האיגום בספיקת הטפטפת.

Dripper Discharge (l/h)

שאלות

1. האם צפית בתופעה המתווארת בסעיפים 1 או 2 או 3 לעיל באזור הדזרcation? סמן ב-X.

איני יכול לקבוע

לא

כן

אם תשובתך לשאלת 1 חיובית – המשך וענה על השאלות הבאות.

2. המקום (או מקומות) בו נפתחה התופעה.

3. סוג הקרקע

4. סוג ומקור מי הקולחים

5. הגידול

6. זיהיתי את התופעה מספר (סמן ב-X אחד, או יותר).

3

2

1